

Evlilik Müessesesi Midir

– fuatturker · 09 Eylül 2011

Günümüz toplumunda, Allah'ın tavsiye ettiği ahlak özelliklerinin pek çoğu evlenilecek kişilerde aranan özellikler arasında yer almaz. Kadın ya da erkeğin Allah'a iman etmesi, O'nun rızasını kazanmak için çalışması, Yüce Allah'ın sınırlarını korumaya çalışıyor olması aranan önemli öncelikler arasında bulunmaz. Hatta bu özellikler pek çok insanın aklına dahi gelmez.

Evliliğe 'müessesesi' adı verilmesi yaşadığımız toplumda evliliğe nasıl bakıldığını gösterir ve bu bakış açısına sahip insanların evliliklerinin de ne derece sağlıklı olacağı açıktır. Evlenmeye karar veren kişilerin, henüz evliliğin başlangıcında birbirlerine güvenmiyor olması korkunç bir durumdur. Günümüzde, evlenecek çift gidip önce noterde evlilik sözleşmesi imzalamakta, daha evlenmeden boşanma şartları konuşulmaktadır.

Temeli Allah sevgisine değil, karşılıklı çıkar ilişkilerine dayanan bu birliktelikler, zamanla hem kadın hem de erkek için azaba dönüşmektedir. Artık dayanamayacak duruma gelen kadın, ailesine ya da yakınlarına evliliğine ilişkin şikayetlerini dile getirdiğinde ise, "herkesin evliliği az çok böyle" sözleriyle karşılaşmakta ve getirilmeye çalışılan çözümler de her zaman Kuran dışı olmaktadır.

İnanan insanlar evleneceği kişiye güven duymak ister. Ancak güven duyabilmek için o kişide Allah korkusu olması gerekir. Kişinin Allah'ı sevmesi, derin imana sahip olması lazımdır. Allah'tan korkmayan birine insan nasıl güvenebilir? Allah'ın gücünü fark edemeyecek kadar zayıf akılda bir insan düşünelim, böyle bir insandan eşi ne bekler?..

Güven duymak heyecan verici bir şeydir. Bir insana ölümüne güvenmek ve –Allah'ın izniyle- sonsuza kadar beraber olacağına ümit bağlamak. Ve asla vefasızlık, yapmayacağına inanmak, bir mümin için dünyanın en büyük nimetlerinden biridir. İşte insanların elinden alınan duygu budur ve bu çok büyük bir nimetin kaybıdır. Güven ve doğruluk yok olunca, geriye de zaten bir şey kalmamıştır.

Bir eş yalan söylemiyorsa, güvenilirse, Allah'tan çok korkuyorsa; akıllıdır ve karşısındaki insanı adeta büyüler. İnsanın bütün benliğini kaplayan, ruhunu kaplayan bir güçtür bu. Eşinin her sözü güzel sözdür ve hoşuna gider, içini açar.

İnsan Allah'a yakın olduğu zaman O'nun sıfatları üzerinde tecelli eder. Kadın ya da erkek, eğer eşinde Allah'ın tecellisi olan akıllı ve güzel ahlakı görür, ruhu onunla tatmin bulursa, her türlü çileye, her türlü zorluğa göğüs gerer, mutluluğu yaşar. İşte bu gerçek aşktır, Allah aşkının yansımasıdır. Bu aşkı samimi yaşayan insan, ölümü de, acıyı da, her şeyi kabul eder.

Günümüz evli eşleri çoğunlukla birbirine güvenmeyen ve dost olamayan kişilerdir. Sık sık yalana

başvururlar, kadın her an aldatılma ya da terk edilme korkusu içinde yaşar, erkek de çıkarları nedeniyle karısının kendisini maddi olarak değerlendirdiğini düşünür. Her ikisi de ruhlarına saygı duyulmadığından emindir. İnsanın gerçek anlamda mutlu olabilmesi için güvendiği, sevdiği ve yalan söylemeyen, Allah'tan korkan, samimi insanlara ihtiyacı vardır.

Gerçek sevgide, insan maddi hiçbir beklenti içinde olmaz. Allah rızası için sevmek ise, gerçek aşktan, Allah aşkından kaynak bulduğundan bambaşkadır. Çoğu insan tutkunun ve aşkın taklidini yapmaktadır. "Çok seviyorum, aşığı" diyen kadın, örneğin işi ya da parası olmasa birlikteliğine devam eder mi? Çoğu evliliğin maddi yokluklar nedeniyle bittiğine şahit olmaktadır. Ya da çok sevdiği karısını yaşlandığı ve çirkinleştiği için terk eden erkeklere..Demek ki yaşananın gerçek aşkla ilgisi yoktur.

Kuran'da, "Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır." (Nur Suresi, 26) ayetiyle bildirildiği üzere, müşrik erkekler müşrik kadınlara, münafık erkekler münafık kadınlara, mümin kadınlar da mümin erkeklere uygundur. Münafık ya da müşrik kadın ve erkeklerin ruhları zaten kapkaranlıktır. İki karanlık birleşerek daha siyah, simsiyah bir karanlık meydana getirirler.

Oysa müminlerde çok şiddetli bir muhabbet vardır. Derin bir zevkle ve tutkuyla örülü bir yaşamları vardır. Ancak çoğu insan tutkuyu taklit eder. Çok sevdiğini söylediği halde birbirine hakaret eden, saldıran, aşağılayan, üzen; maddi ve nefsanî çıkarıyla çatıştığında anında sırtını dönen kişilerin yaşadığının adı tutku değildir. İman etmeyen kişi gerçek aşkı-hak dinlerden gelen tutku kavramını duymuştur; bilinç altında onu arar, ancak bulamaz. Mümin ise bunu bilinçaltında bilir ve en önemlisi yaşar, Yüce Allah ona yaşatır. Çünkü bu özel duyguyu ve özel sistemi Allah mümin için yaratmaktadır.

Örneğin bir genç kızın yaşadığını söylediği tutku, sevdiği gencin hastalanması, elinin yüzünün şeklinin değişmesiyle, bir anda yok olup gider. Bunun anlamı, o genç kızın sahte, çok kötü bir tutku taklidinin içerisine girmiş, ona özenmiş ve gerçek tutkuyu bilmiyor olması demektir. Oysa insan gerçekten tutku ile seviyorsa, sevdiği insanın eli yüzü yansa, kolunu bacağına kaybetse onu daha fazla sever ve ona daha derin bir şefkat duyar. Çünkü onun cennetteki gerçek yüzünün ne kadar mükemmel olacağını ve sonsuza dek kendisi ile yaşayacağını bilir. Sahte sevgilerin süresi on-onbeş yıl, bazen daha da kısadır, ama gerçek tutku sonsuza kadardır. Çünkü kalbi Allah sevgisiyle dolu olan insan, eşini de Allah'ın tecellisi olarak sever, sonsuza kadar Allah'ın tecelli edeceğini umut eder. O nedenle derin bir sevgi ile sevip, eşine sonsuza kadar beraber olma isteği ile bağlanır; bu sarsılmaz bir sevgidir.

Müminler eşlerini Allah'ın tecellisi olarak severler. Ve mümin erkeğin bütün amacı Allah'ın verdiği o emaneti, koruyup kollamak ve onu dünya şartlarında en iyi şekilde yaşatmaya çalışmaktır. Müminler Allah'ın verdiği o güzel derinlik hissini yaşamak, Allah'a birlikte güzel kulluk edebilmek ve Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için evlenirler.

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 21)